

בָּא לֹ כָּהֵן גָּדוֹל פרק שְׁבִיעִי יּוֹמָא

מסורת הש"ס

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

עב.

כד א. מ"י פ"ט מס' כ' סמוך לסתור ב סמ"ג
לחוון לרוח:
כה ב. סס סלסה י' [ופ"ג]
סלסה י' ג':
כו (מ"י פ"ג מס' סלסה כ' סמוך לסתור ב סלסה י' ג':

מוסך רשי

עביעיד ארבעה ותרי תרי הוו ל"ח והטניאו. וויה מלהר ל"ח כי נמי געדיז' ואכ' מהנייל גאנל' הרכזעה וויה גל' ייך פולמר פטוליטס דמיינ' מישוט פטוליטס צויס' וכטנטקען' בל' למד איז'ו ד' ווי' המלמת מילין ט"ב ל"ח נלכדר טופ' קומיל' ק' וויה ממיל' גל' וטפוקט מילונז' גל'

כללו. גודל וחן גדול פמות מפניהם: והן דין כלו מפקחוט כלו. נימוקים קשווים כל מעיל כן: לרוגען דסיטוך טיקון. הדרתם מניין שנ עכש דרכו נלמר צו עכש ותוכה מה דברך שמהלך בזקן עכש מותן כובל עצם: אף דינול ואל דיניג. הן ספק ומעדרו דרבנן: ורקען

כליל הכלכלה וליק' חכלה תחולת מפורך מהה
מה להלן ששה אף כאן ששה ונולף משולוי
ורמוניו מה להלן שמנונה אף כאן שמנונה
דנין כל' מכל' ואין דנין כל' מוכבש כל'
אדרבה דנין גופו מנופו ואין דנין גופו מעלה
הינו דאמרנן לשאר בגדים שלא נאמר
בחן שיש פרכת עשרים ואברהה ר' דישרא
שרה לא דינה ולא דיניא החשן ואברה
עשירים ושמונה מנין לן דכתיב יועשר
חישן משפט מעשה החושב ככמעה אפורה
תעשנו והב חכלה וארגמן והולעת שנין
ושש משור ארבעה דישרא שירה עשרין
וארבעה והב ארבעה הא עשרין ותמניא
ואיכא וזה נמי ישנה אמר רב אהא
יעקב אמר קרא ² וקצץ פתילים פתילים
פתילים הרי כאן ר' רב איש אמר קרא ³
עלישות בחור החקלה ובחור הארגמן היב
נעביד נעבד תרי דתרי תרי והוא לה
תמניא נעביד תרי דתרי תרי והוא לה
ועשית ⁴ שיריו כל עשויתו שות אמר רחבה
אמר רב וזהה יםקער בגדי כהונה ליקון
שנאמר לא יקרע מתקוף לה רב אהא בהר
יעקב ודילמא היכי קאמר והמנא נעביד
ליה שפה כי היכי שלא ניקרע מי כתיב שלא יקרע ⁵ (אמר) ר' אלערא חמזר
חוון מעל האפוד והומסיך בדי ארון לוכה שנאמר לא זה ולא יסרו מתוקן
לה רב אהא בר יעקב ודילמא כי קאמר ורחמנא הרקינהו ועבריניהו שפער כדר
שלא זה ולא יסרו מי כתיב שלא זה ושלא יסרו רבי יוסי בר' תניא רט
כתיב בטבעות הארץ יהו הבדים לא יסרו ממנה וכתיב ⁶ יהו הובא את בדי
בטבעות הארץ יהו הבדים נמי היכי בטבעות הארץ יהו הובא את בדי
הבדים יכול לא יהו זיין ממקומן ⁷ והובא את בדי בטבעות אי והובא אחר
בדיו יכול יהו נכסין וויצאן ת' בטבעות הארץ יהו הבדים לא יכול מתקופין
ואין נשפטין אמר רבי חמוא רבבי חניא ⁸ מאי דכתיב עצי שטים עומרדים
שומרדים דרכ' גודיתן דבר אחר עומרדים שמעמידין את צפין ר' א' עומרדים
שמעאי תאמר אבר סברן ובטל סכין ת' לעומרדים שעומדין עלולים ולולמים
שםא תאמיר אבר סברן ובטל סכין ת' השוד לרשות בדורש בדורש
⁹ (אמר) רבי חמוא רב חיניא מאי דכתיב את בגדיו השוד לרשות בדורש בדורש
אלמלא

ולא יטוחו לנחלות כנלע מה הקדש וגנו' (פס) וחומר כי נחלות לפלש דהלי וטמו נדיין כיינו שמוטclin ח

ה' הש"ט

גמרא ט' בתרי שלא יקברן
בספר קרכון תרגום כתון סימן
ה' כל מהירין בסוגתין דב' כל עיר נסרך דיל' ירבה כל
נסט וול' טויה לנטו דיאק' גל' ירבה כל נסט מזוט דיל'
יטור וול' מתקין ט' מתני
דיל' טויה:

וות הב"ח

(ג') נט' ומורי רה' רה'
ונשיטה כחביב ציסטי כל':
(ד') סס' וכותמי (ויסוכן לתק'
כדי נעצמותה) מה'ת וו'ת ני' ני'
רפי' והבאתה את הבדדים
ונזנחותם:

ב', שנים

